

at folk, der bor ude på landet, ikke selv skal betale. Det skal statskassen. De, der bor inde i byerne, skal selv betale, men staten skal betale for folk, der bor ude på landet. Far og mor stat skal betale, statskassen skal klare det; den samme model, som vi har haft for jordrensning.

Hvad bliver resultatet af det? Det vil selvfølgelig blive, at niveauet bliver lagt alt for højt ude i kommunerne, og at statskassen ikke kan honorere dette krav, fordi det skal konkurrere med alle mulige andre krav med det resultat, at også et langt stykke ind i det næste århundrede vil danske søer, åer og bække lide miljømæssigt alvorlig skade.

Regeringen har imidlertid lyttet – og det er derfor, jeg har bedt om ordet her til sidst ved tredje behandling – til den kritik eller den frygt, der har været fremført fra Det Skæve Danmarks side, som påpeger, at uanset alle intentioner så kan der være enkelte kommuner, tyndtbefolkede kommuner med et svagt økonomisk grundlag, rundt omkring i landet, der kan blive urimeligt ramt.

Dér har jeg givet tilsagn om i betænkningen, og det vil jeg gerne gentage her fra Folketingets talerstol, at inden der vil blive givet et påbud efter denne lov – altså når vi kender hele planlægningen og vi også kender, om jeg så må sige, de økonomiske konsekvenser – vil der blive givet en orientering til Folketinget om omfanget, og der vil være mulighed for både regering og Folketing for at tage stilling til, om der skal ydes en særlig håndsækning til særlig dårligt stillede kommuner.

Det står jeg ved, det synes jeg er rimeligt, men at løfte det op og sige: Forureningsproblemer? Statskassen betaler! Det kan godt være, at folk, der bor i det åbne land, er vant til, at staten betaler, men det er altså ikke det princip, vi ønsker at forfølge i miljøpolitikken.

Det er rigtigt, som en ordfører sagde, at jeg har kaldt det Axelborgmodellen. Det er ikke ment som nogen kritik af dansk landbrugs hovedorganisationer. De har i årenes løb været meget dygtige til netop at få staten til at betale forskellige udgifter. Men inden for miljøpolitikken er det en dårlig model; det viser enhver erfaring.

Vi skal altså hjælpe, hvis det viser sig, at der er hjælp behov i kommunerne, men vi skal ikke med det samme stikke et checkhæfte ud til alle kommunekontorer og så sige: Skriv bare beløbet ind. Finansministerens underskrift optræder allerede.

(Kort bemærkning).

Niels Jørgen Langkilde (KF):

Ministeren misforstår det jo igen. Det er jo ikke det, der har været hensigten fra Det Konservative Folkepartis side. Det er det stik modsatte, og det er ministeren, der selv gør det, han skyder os i skoene. Ministeren må medgive, at der er folk, som ikke kommer til at være med til at finansiere den ekstra spildevandsrensning, der er ude i det åbne land.

Det var det, vi gerne ville sikre ved vores model, men det er regeringen ikke indstillet på.

Jeg vil gerne medgive ministeren, og vi er ikke i tvivl om, at der vil komme miljøforbedringer. Det var det, vi fik ud af den fornyede udvalgsbehandling, og det hilser vi med glæde. Vi er også tilfredse med, at sagen går tilbage til Folketinget, når man har været den første model igennem.

Derfor kunne man selvfølgelig lige så godt kun have vedtaget første step af ordningen. Så kunne regeringen have fået det flertal, frem for at den har talt flere og flere partier væk fra sig.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 57 stemmer (S, SF, RV, og EL) mod 52 (V, KF, FP, CD, DF og Jacob Haugaard (UP)).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.